

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

ΓΡΑΦΕΙΟ
**ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ**
kapopoulos@pegasus.gr

Η ώρα των βρικόλακων;

Ο Σαρκοζί ολοκληρώνει τη μετατροπή της Δεξιάς σε προσωπικό εκλογικό του μηχανισμό με την επωνυμία «Ρεπουμπλικάνου», ενώ την ίδια ώρα η ενίσχυση της Λέγκας του Σαλβίνι και του Κινήματος των Πέντε Αστέρων του Γκρίλο στρώνει, από ό,τι φαίνεται, το σκηνικό για την επιστροφή του «Κβαλιέρε».

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ είναι σαφές: αν η κατάρρευση Ολάντ δεν ανακοπεί και αν η φθορά του Ρέντσι ενισχυθεί, ποιος μπορεί να σταματήσει τον ευρωσκεπτικιστικό ακροδεξιό λαϊκισμό της Λεπέν και των Σαλβίνι - Γκρίλο; Αν απαντήσουμε θετικά με τα ονόματα Σαρκοζί και Μπερλουσκόνι, τότε ομολογούμε ότι η συνταγή της γερμανικής δημοσιονομικής λιτότητας στην Ευρωζώνη ωθεί την πολιτική σκηνή των χωρών-μελών της Ευρωζώνης σε ακραίες καταστάσεις, πρωτοφανούς απαξίωσης της αξιοπιστίας των δημοκρατικών θεσμών.

Ο ΣΑΡΚΟΖΙ και ο Μπερλουσκόνι είναι στην κυριολεξία βρικόλακες που επανέρχονται στην πολιτική σκηνή. Δεν πητήθηκαν μόνο γιατί δυσάρεστησαν με την κυβερνητική τους διαχείριση την πλειοψηφία των ψηφοφόρων, δεν εφθάρσαν από τα συνθήματα σκάνδαλα πολιτικής συναλλαγής, αλλά γιατί κατέγραψαν μια παραβατική συμπεριφορά πέραν της «κόκκινης γραμμής» που χωρίζει τη διαπλοκή και τις πελατειακές πρακτικές με δραστηριότητες του κοινού ποινικού δικαίου.

Ο ΜΕΝ Μπερλουσκόνι καταδικάστηκε, εξέτισε την ποινή του, ενώ ο Σαρκοζί, που γνωρίζει ότι η εικοσιτετράωρη κράτησή του πέρυσι το καλοκαίρι είναι η αρχή μιας μακράς διελκυστίνδας με την αστυνομία και τη δικαιοσύνη, είναι βέβαιο ότι θα επιχειρήσει να πολιτικοποιήσει κάθε νέα κίνηση των ανακριτικών αρχών.

Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ της συστημικής σταθερότητας σε φθαρμένα και ανυπόληπτα πρόσωπα, όπως ο Σαρκοζί και ο Μπερλουσκόνι, κινδυνεύει να γίνει μπούμερανγκ για τα τμήματα της οικονομικής ελίτ στη Γαλλία και την Ιταλία: αντί να ανακόψει την «αντισυστημική» δυναμική της Λεπέν και των Σαλβίνι - Γκρίλο, να την ενισχύσει και να την κλειδώσει σε μη αντιστρέψιμη δυναμική εξουσίας.

ΚΑΠΟΙΟΙ έχουν αλλεργία με την Ιστορία του Μεσοπολέμου από ό,τι φαίνεται. Είναι μεγάλο τμήμα των ελίτ στη Γαλλία και την Ιταλία ξενά ότι η παρατεταμένη ύφεση, η μαζική ανεργία αλλά και η καταγγελία της πολιτικής διαφθοράς υπήρξαν το τρίπτυχο της ρητορικής του φασισμού και του εθνικοσοσιαλισμού στον Μεσοπόλεμο.

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ παραπέμπουν στην πολιτική αποπληθωρισμού μετά το 1930 και το χρηματιστηριακό σκάνδαλο Στραβίνσκι. Σήμερα ο Σαρκοζί προβάλλει ως σωτήρας, με ισχυρή όμως πιθανότητα να καταγραφεί ως μορφαίο πρόσωπο για την παράταξή του και τη χώρα του.